

Material și metode: Pentru studiul rezultatelor intervențiilor chirurgicale la distanță a pacienților cu DSA au fost examinați 186 (87,3%) pacienți, dintre care (139 femei și 47 bărbați, cu vârstele de la 2 la 59 ani; 78 pacienți aveau vârstă de 2-18 ani; 40 de pacienți cu vârstă de 19-29 ani; 35 de pacienți cu vârstă de 30-39 ani; 27 de pacienți cu vârstă de 40-49 ani și 6 pacienți de 50 de ani și mai mult. Au fost evaluati în dinamică parametrii ecocardiografici la pacienții operați cu DSA (preoperator, postoperator la o săptămână, la 6-a lună, la 24 și 48 luni).

Rezultate: Evoluția postoperatorie a fost bună la toți pacienții, însă gradul de ameliorare a indicatorilor hemodinamici a depins de vârstă la care s-a efectuat intervenția chirurgicală. În special diminuarea considerabilă a dimensiunilor cavităților drepte a inimii precum și a presiunii sistolice în ventriculul drept se înregistrează imediat postoperator.

Concluzii: Evoluția în timp a fost bună în lotul de pacienți cu vârstă sub 18 ani, satisfăcătoare la pacienții cu vârstă de 19-29 ani și 30-39 ani. Rezultate mai puțin satisfăcătoare s-au obținut la pacienții cu vârstă de peste 40 de ani, la care hipertensiunea pulmonară și dilatarea cavităților drepte ale inimii persistau în timp.

DYNAMIC OF HEMODYNAMIC PARAMETERS IN PATIENTS OPERATED WITH ATRIAL SEPTAL DEFECTS DEPENDING ON THE AGE

Introduction: Atrial septal defect (ASD) represents approximately 10% of all congenital malformations and develops predominantly in women with female to male ratio of near 2:1.

Material and methods: For the assessment of long-term results of surgery in the patients with ASD 186 (87.3%) patients were examined. Women were 139 and men – 47, aged from 2 to 29 years. Thirty five patients were from 30 to 39 years, 27 patients were from 40 to 49 years and 6 patients were aged 50 years or more. Ecographic parameters in patients with ASD were evaluated in dynamic (preoperatively and postoperatively at one week, at 6 months, at 24 and 48 months).

Results: Postoperative evolution was good at almost all patients, but the grade of improvement of homodynamic indexes was depending on patient's age, at which he or she was operated. Especially a considerable diminishing of the size of the heart's right cavities and of the systolic pressure in the right ventricle was detected immediately after the surgery.

Conclusions: Evolution in time was good in the group of patients with age lower than 18 years, satisfactory in those of 19-29 years and 30-39. Less satisfactory results were reached in patients over 40 years, whose pulmonary hypertension and dilatation of right heart cavities persisted in time.

REZULTATELE POSTOPERATORII LA BOLNAVII MATURI CU MALFORMAȚII CARDIACE CONGENITALE ȘI ȘUNTARE INTRACARDIACĂ

CORCEA V, REPIN O, MANIUC L, CHEPTANARU E, MALIGA O, SCIUCA N, NAMESNIC G

Departamentul Cardiochirurgie, Spitalul Clinic Republican, Chișinău, Republica Moldova

Scopul Iucrării este elucidarea cauzelor și frecvenței complicațiilor specifice postoperatorii la bolnavii maturi cu malformații cardiace congenitale (MCC) și șuntare intracardiacă, și aprecierea stării funcționale a pacienților operați.

Material și metode: În lucrare sunt prezentate rezultatele studiului unui lot de 348 pacienți cu vârste cuprinse între 18 și 66 ani, dintre care 234 (67,2%) pacienți au fost femei și 114 (32,8%) – bărbați, cu MCC cu șuntare intracardiacă.

Rezultate: Complicațiile pulmonare au alcătuit 61% de cazuri. Postoperator clasa funcțională III NYHA s-a înregistrat la 29 (8,4%) pacienți și clasa funcțională IV NYHA – la 25 (7,4%) pacienți, restul fiind în clasa funcțională I și II NYHA. Mortalitatea a alcătuit 1,15% (4 pacienți).

Concluzii: Tratamentul MCC este exclusiv chirurgical, intervenția practicându-se de preferință până la apariția hipertensiunii pulmonare. Indicațiile la operații nu depind de vârstă bolnavului ci de deregularile hemodinamice și gradul obstrucției pulmonare. Modernizarea tehniciilor chirurgicale și a tehnicii de protecție miocardică intraoperatorie a dus la scăderea complicațiilor postoperatorii și a mortalității la 1,15%.

POSTOPERATIVE RESULTS IN ADULT PATIENTS WITH CONGENITAL HEART DEFECTS AND INTRACARDIAC SHUNTING

The aim of study was elucidation of causes and frequency of specific postoperative complications in adult patients with congenital heart defects (CHD) and assessment of functional status of operated patients with intracardiac shunting.

Material and methods: This work presents the results of a group of 348 patients aged between 18 and 66 years, of which 234 (67.2%) patients were women and 114 (32.8%), were men with CHD and with intracardiac shunting.

Results: Postoperative pulmonary complications were registered in 61% of cases. Functional class III NYHA was diagnosed postoperatively in 29 (8.4%) patients and NYHA functional class IV in 25 (7.4%) patients, the rest were in NYHA functional class I and II. Mortality was 1.15% (4 patients).

Conclusions: Curative treatment of CHD is exclusively surgical, intervention being preferable performed before pulmonary hypertension development. Indications for operations do not depend on the patient's age and hemodynamic disturbances but it depends on degree of pulmonary obstruction. Upgrading surgical techniques and intraoperative myocardial protection technique have reduced postoperative complications and mortality to 1.15%.

ROLUL LAPAROSCOPIEI ÎN ABDOMENUL ACUT NONTRAUMATIC

COTÎRLET A, GAVRILA L, POPA E, COSA R

Secția Chirurgie, Spitalul Municipal de Urgență, Moinești, România

Introducere: Laparoscopia în abdomenul acut are atât rol în stabilirea diagnosticului, confirmându-l în situațiile echivoce, cât și în orientarea strategiei terapeutice cu avantajele chirurgiei mini-invazive.

Material și metode: Studiul nostru evaluează 873 de cazuri de abdomen acut nontraumatic (exceptând colecistita acută) abordate laparoscopic în perioada 2010-2014, urmărindu-se concordanța diagnosticului pre- și postoperator, stabilirea unui diagnostic intraoperator cert, incidența intervențiilor laparoscopice cât și complicațiile acestora.

Rezultate: Diagnosticul intraoperator a fost de apendicită acută în 653 (75%) de cazuri, urgențele ginecologice au fost certificate la 146 (17%) de pacienți (chist ovarian eclatat, sarcina extrauterină, boala inflamatorie pelvină), 52 (6%) de pacienți au fost diagnosticati cu ulcer perforat, 22 de cazuri fiind înregistrate cu alte patologii (pancreatite acute, perforații intestinale cu peritonite, diverticul Meckel perforat, infarcte enteromezenterice, peritonita TBC). Incidente și accidente au fost întâlnite la 56 (6,5%) de pacienți, au fost înregistrate 33 (3,7%) de conversii, complicații postoperatorii fiind înregistrate în 37 (4,2%) de cazuri.

Concluzii: Laparoscopia diagnostică este o modalitate optimă diagnostică în cazurile de abdomen acut non-traumatic, fiind salutară în cazurile de apendicită acută, urgențe ginecologice și peritonita de etiologie neprecizată cu posibilitatea rezolvării pe această cale a patologiei identificate, în abdomenul acut laparoscopia fiind ultimul mijloc diagnostic și primul mijloc terapeutic.

LAPAROSCOPY FOR MANAGEMENT OF NONTRAUMATIC ACUTE ABDOMEN

Aims: Laparoscopy for acute abdomen is important either for diagnostic, when there is uncertainty in establishing the etiology, and also has a therapeutic role with the well known advantages of mini-invasive surgery.

Material and methods: Our study evaluates 873 patients of nontraumatic acute abdomen (excluding acute cholecystitis), approached laparoscopically during 2010-2014. The following factors were pursued: the concordance between pre- and postoperative diagnostic, the establishment of a certain intraoperative diagnostic, incidence of laparoscopic interventions and their complications.

Results: There were 653 (75%) cases of acute appendicitis, 146 patients with gynecological (ruptured ovarian cyst, ectopic pregnancy, inflammatory pelvic disease), 52 (6%) patients with perforated ulcer, 22 cases with other pathologies (acute pancreatitis, enteral perforations, perforations of Meckel diverticulum, entero-mesenteric infarction, tuberculous peritonitis), confirmed laparoscopically. Incidents and accidents were encountered in 56 (6.5%) cases, there were 33 (3.7%) conversions to open technique and for 37 (4.2%) patients were recorded postoperative complications.

Conclusions: Diagnostic laparoscopy is an optimal method of diagnostic confirmation for cases of non-traumatic acute abdomen especially for acute appendicitis, gynecological emergencies and peritonitis of unknown etiology with the possibility of laparoscopic treatment of these pathologies, being also the last option for diagnostic and the first solution for treatment.

ANALIZA COMPLICAȚIILOR PRECOCE CONSTATATE DUPĂ ERCP LA 1729 PACIENȚI

COTONET A, HOTINEANU A, FERDOHLEB A, CAZAC A, BODRUG R, RUDICO A

Catedra II Chirurgie, USMF “Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Rata complicațiilor precoce după ERCP este în continuă descreștere atât la nivel mondial cât și în practica autorilor. Totodată e necesar de menționat că configurația acestora denotă o careva deosebire la anumite compartimente.

Scopul: Estimarea cauzelor care, ca regulă, conduc la complicații și elaborarea de sfaturi practice menite să amelioreze situația la acest compartiment al chirurgiei miniminvasive endolumenale.

Material și metode: Este prezentată analiza complicațiilor post-ERCP, efectuată pe parcursul ultimilor trei ani la un număr de 1729 pacienți. Bolnavii au fost repartizați în categorii conform indicațiilor: în mod urgent sau planificat; diagnosticului preventiv de obstrucții maligne sau benigne, altele; gradului de tulburări ale sistemului de coagulare.

Rezultate: S-a constatat că pancreatita post-ERCP mai frecvent are loc la pacienții la care indicațiile au purtat caracter mai mult diagnostic sau diagnostic diferențiat fără dilatare certă a arborelui biliar. Hemoragia în majoritatea cazurilor este condiționată de dereglați severe ale sistemului de coagulare, dar nu în ultimul rând de calitatea accesoriilor și mai ales al electrocauterului. Perforația intervine accidental, ca cazuistică.

Concluzii: ERCP cu scop diagnostic este indicată numai în cazuri bine motivate cu respectarea protocolului profilactic. Nivelul complicațiilor este în dependență directă de experiența endoscopistului și de dotarea tehnică.

ANALYSIS OF EARLY POST-ERCP COMPLICATIONS IN 1729 PATIENTS

Introduction: The post ERCP complications rate is taking a downward slope on a world scale, including in daily practice of the performing staff. It's also necessary to state that these complications contain slight differentiations on various categories.

Purpose: Providing an estimate for the causes that lead to complications, forming suggestions and practical advice meant to minimize these complications in the field of endolumenal minimally invasive surgery.

Materials and methods: The complications analysis for 1729 patients is presented, from a 3 year time frame. The patients were divided in study groups based on these factors: planned or urgent interventions, preemptive diagnosis of malignant or benign obstructions, and rate of coagulation system disorders.

Results: It has been noted that post ERCP pancreatitis is more frequently observed on patients whose indications of the diagnosis presented no certain dilation of the biliary tree. In most of the cases, hemorrhage was caused by severe coagulation disorders. It can be also caused by the state and quality of the surgical instruments, especially the electrocauter. The perforation intervenes accidental as casuistic.

Conclusions: Diagnostic ERCP is to be performed only when the cause is well motivated, while respecting the prophylactic protocol. The number of complications is directly correlated with the endoscopist's level of experience and the state of the surgical accessories.